

Napsal uživatel Martin Zikmund  
Neděle, 12. prosinec 2010 19:17 -

---



HTC Desire je ideálním reprezentantem chytrých telefonů na platformě Android. Disponuje tou nejlepší hardwarovou výbavou, nabízí v současné době nejaktuálnější verzi systému Android 2.2 Froyo a má dostatek paměti, která nijak neomezuje možnost instalace aplikací. Jaký tedy je chytrý telefon s velkým multidotekovým displejem a 1 GHz procesorem?

### **Manažerské funkce až na druhém místě**

HTC Desire není úplně typickým představitelem manažerských telefonů jako třeba BlackBerry nebo Nokia E series. Není to ale ani typický multimediální telefon pro teenagery jako iPhone nebo Nokia N series. Svými schopnostmi i vybavením stojí kdesi mezi. Fotoaparát, hudební přehrávač ani nahrávání videa rozhodně nepatří k nejlepším a dlužno dodat, že ani manažerské funkce se úplně nevyvedly. Telefon totiž neumí plně spolupracovat s Microsoft Exchange Serverem. Push synchronizace funguje pro e-mail, kontakty i kalendář. Problém je ale s úkoly a poznámkami, které se nesynchronizují, což může být pro některé uživatele problém. Ostatně úkoly telefon neumí vůbec. Pro kvalitní zobrazení aktuálního kalendáře na titulní obrazovce, což je jedna ze základních funkcionalit manažerských telefonů, je navíc nutné zapátrat na Android Marketu a dokoupit příslušný widget. Ne, HTC Desire zkrátka není typickým manažerským telefonem, i přesto ale stojí za to se na něj podívat. Už třeba jen proto, že Vodafone aktuálně telefony na platformě Google Android tlačí do firem za velice atraktivní ceny.

**TIP:** Klasickou recenzi telefonu na SmartMania.cz si můžete přečíst [zde](#) .

### **HTC Desire si upravíte na míru**

Napsal uživatel Martin Zikmund  
Neděle, 12. prosinec 2010 19:17 -

---

Než se pustíme do dalšího popisu, je určitě dobré zmínit, že Android obecně se vydává poněkud jinou cestou než ostatní výrobci chytrých telefonů, potažmo jejich operačních systémů. Základ systému je z pohledu manažerských funkcí tak trochu nedodělaný. Naštěstí v případě HTC Desire systému hodně přidává HTC Sense. Nicméně prakticky cokoliv, co vám v Androidu chybí, jde sehnat pomocí Android Marketu. Na něm jsou k dispozici stovky užitečných aplikací, a to buď zcela zdarma anebo za mírný poplatek. Placení přitom probíhá velice jednoduše. Napoprvé si vytvoříte Google Checkout účet, registrujete k němu platební kartu a to je vše. Veškeré nákupy na Android Marketu pak zprostředkuje Google, coby poměrně důvěryhodný prostředník. Navíc libovolnou placenou aplikaci je možné do 24 hodin vrátit a nezaplatíte za její testování ani korunu. Ostatně samotné stržení peněz z účtu nezřídka trvá i více než týden od nákupu. Platby se přepočítávají z EUR nebo USD, podle mateřské země tvůrce aplikace. Co vás oproti jiným telefonům a platformám možná velice příjemně překvapí, je rychlé a pohodlné automatické stahování aktualizací, a to jak aktualizací, které jste si zakoupili nebo stáhli z Android Marketu, tak těch, které byly přímo v telefonu, a to včetně samotného operačního systému, který s novými verzemi obvykle přidává nové zajímavé a užitečné funkce a aplikace.

## Ovládání telefonu

HTC Desire je čistě dotykovým telefonem, který má všeho všudy jen pět hardwarových tlačítek – ovládání hlasitosti, klávesu zpět, klávesu hledat, klávesu menu a klávesu domů. Ovládání také doplňuje optický kurzor s potvrzovacím tlačítkem, který ale v praxi moc nevyužijete. Zcela zásadní výtka u HTC Desire mám k absenci hardwarových tlačítek pro přijetí a zamítnutí hovoru. Vše je řešeno výlučně softwarově, což má řadu nepříjemných konsekvencí. Zaprvé – pokud telefon máte v kapse a začne zvonit, je poměrně velká pravděpodobnost, že při vyndávání z kapsy hovor třením o látku kalhot přijmete nebo odmítnete. Můžete si tak omylem típnout i hovor od významného zákazníka nebo člověka, který má potlačené zobrazení čísla volajícího, takže mu nebudete moct zavolat zpět. Totéž se týká lidí volajících z GSM brány. Zadruhé – na displeji se lze velice jednoduše uklepnout a začít volat někomu, komu nechcete, načež vzápětí stačí v panice stisknout např. hardwarové tlačítko pro návrat na domovskou obrazovku a už nemáte šanci stihnout hovor zavěsit. Absence hardwarových tlačítek je tak kardinální nedostatek nepříjemně ovlivňující hlavní funkci telefonu – tedy telefonování. Co lze naopak pochválit je funkčnost pohybového čidla. V okamžiku, kdy telefon vezmete do ruky, vyzvánění se ztlumí, protože telefonu je zřejmé, že jste jeho vyzvánění už zaslechli. V okamžiku, kdy položíte zvonící telefon displejem dolů, vyzvánění zcela ztichne. Poměrně příjemná je také přítomnost okamžitého zaslání textové zprávy odmítnutému volajícímu, i když je tato možnost přístupná poněkud krkolomně přes klávesu menu. Oceňuji také automaticky nabízenou možnost zařazení neznámého telefonního čísla do Kontaktů, která se objevuje ihned po skončení hovoru.

## Kontakty

Aplikace pro kontakty působí trochu rozporuplným dojmem. Dostat se k ní můžete prostřednictvím položky Lidé a částečně se k jeho obsahu dostanete i po stisknutí tlačítka

Napsal uživatel Martin Zikmund  
Neděle, 12 Prosinec 2010 19:17 -

---

telefon v pohotovostní obrazovce. Částečně ale říkám proto, že při přístupu přes telefon kliknutím na libovolnou položku přecházíte ihned k vytáčení primárního kontaktního telefonního čísla. Aplikace Lidé je úctyhodná v tom, že se umí propojit s vaším účtem na Facebooku, Twitteru (a po doinstalování příslušné placené aplikace i na Linkedinu), ze kterých si stáhne informace o vašich kontaktech, včetně fotografií. Informace ze všech zdrojů, včetně Exchange a interního adresáře přitom figurují v kontaktech odděleně, ale systém je automaticky páruje na základě shody některých údajů (pravděpodobně to bude jméno, příjmení a e-mailová adresa). Pokud si systém není jistý, tak uvidíte u jednoho člověka více kontaktů, ale nabídne vám jejich jednoduché spárování. U kontaktů z Linkedinu je nutné vše pospojovat ručně, neboť se nejedná o nativní aplikaci. Výhodou přitom je, že všechny údaje ze sociálních sítí se pravidelně aktualizují. Kontakty sami o sobě nabízejí široké spektrum nejrůznějších údajů a po této stránce jim není co vytknout. Pro ty, kteří nemají kontakty uložené na Exchange, Gmail nebo [Google Apps](#)

účtu je k dispozici i aplikace pro přímou synchronizaci s Outlookem. Výhodou kontaktů je, že díky přítomnosti fotografií automaticky získaných ze sociálních sítí je řada příchozích hovorů indikována nejen jménem a příjmením, ale také fotografií. Naprostým propadákem je pak absence informace o firmě, ve které daný člověk pracuje. Navíc podle firem nelze ani vyhledávat v aplikaci Lidé, což je u manažerského telefonu významný nedostatek. Když hledáte někoho z firmy, na jehož jméno si nemůžete vzpomenout, nezbyde vám, než si sednout k počítači a hledat v Outlooku.

## Správa hovorů

Správa hovorů je oproti tomu poměrně zdařilá. Aplikaci Seznam hovorů vyvoláte buď samostatně anebo z prostředí Telefonu. K dispozici jsou informace o všech příchozích, odchozích a zmeškaných hovorech bez jakéhokoliv objemového limitu. Klidně se můžete podívat i dva měsíce zpět, kdo vám kdy volal. K dispozici je přitom jméno, konkrétní číslo, ze kterého volal (anebo kam jste mu volali) i přesný čas a dokonce i doba trvání hovoru. Při kliknutí na konkrétní kontakt se vám pak automaticky zobrazí podrobná historie kontaktů k danému číslu. Tato informace je navíc dostupná i z aplikace Lidé. Za Správu hovorů si tak Android, respektive HTC Desire s prostředím HTC Sense zaslouží jedničku. Nechybí nám zde vůbec nic.

Na nepříliš dobré úrovni je nastavování vyzváněcích tónů. Na volání je možné využít buď jednotný tón pro všechny hovory anebo přidělit odlišný tón jednotlivým kontaktům. Tóny pro skupiny není možné bohužel odlišit. Profily jsou k dispozici jen tři – Normální, Vibrace a Tichý režim. Zvuky pro e-maily a SMS/MMS zprávy se nastavují zvlášť, přímo v příslušných aplikacích. Telefon neumí odlišit SMS a MMS. Poměrně překvapivě lze ale odlišit zvuková upozornění pro každý jeden e-mailový účet. Snadno tak například z tónu poznáte, jestli vám přišel soukromý nebo pracovní e-mail. U práce se SMS a MMS je také důležité zdůraznit, že s nimi není možné jakkoliv pracovat prostřednictvím počítače. Vše musíte vyfukávat ručně na dotykovém displeji, což je například oproti Nokii poměrně výrazný nedostatek.

Napsal uživatel Martin Zikmund  
Neděle, 12 Prosinec 2010 19:17 -

---

### E-mail

Práce s e-mailem je na poměrně dobré úrovni. Velice pozitivní je podpora push e-mail nejen pro e-maily na Microsoft Exchange Serveru, ale také pro e-maily na Gmail nebo [Google Apps](#).

Právě podpora push e-mail na

[Google Apps](#)

přítom znamená, že s Androidem můžete mít push e-mail zcela zdarma. Podobnou možnost nabízí i kombinace Windows Mobile/Windows Phone a Microsoft Windows Live Hotmail nebo Windows Live Custom Domains. E-maily se ale bohužel automaticky řadí do konverzací a tuto volbu na rozdíl např. od Outlooku 2010 nelze vypnout. Problém s konverzacemi je přitom v tom, že nejnovější zpráva je zobrazena až dole, což není vždy úplně přehledné. Jako velice sympatické lze hodnotit automatické vyhledávání adresátů v kontaktech. Když chcete poslat e-mail Martinu Zikmundovovi, stačí začít psát např. „Zikm“ a systém vám automaticky začne nabízet kontakty s touto posloupností znaků ve jménech. Při psaní e-mailů (a potažmo i SMS a MMS) nabízí HTC Desire poměrně schopné našeptávání, které si poradí i s překlepy. V případě SMS je však zásadní problém v tom, že systém našeptává slova s diakritikou, která zkracují délku SMS na 70 znaků (namísto 160). Nicméně není problém do slovníku zařadit i slova bez diakritiky, která pak bude systém nabízet jako první.

### Surfování na webu

Pokud je Android na něco ideální, pak je to surfování na webu. Tomu není prakticky co vytknout. Z Android Marketu si totiž můžete stáhnout i podporu flashe. Nestalo se mi tak, že bych si nemohl přímo v telefonu nějakou aplikaci prohlédnout. Navíc vestavěný prohlížeč je na velice dobré úrovni a není nutné ho tedy měnit. Prohlížeč také podporu multitouch zoomování i automatické otáčení na výšku a na šířku v závislosti na orientaci telefonu. Načítání stránek navíc není o moc pomalejší než na počítači. Celkově v této disciplíně HTC Desire velice příjemně překvapil, a to i díky rozlišení displeje 800×480 bodů.

### Připojení k Internetu

HTC Desire zvládá [EDGE](#), [HSDPA](#), [HSUPA](#) i WiFi. Připojení k internetu umí v aktuální verzi operačního systému sdílet přes microUSB port anebo prostřednictvím WiFi, kdy se telefon chová jako hotspot. Připojení přes Bluetooth chybí, ale při přítomnosti USB a WiFi to nemá absolutně žádný význam zkoušet pomalé Bluetooth využít. Připojení přes WiFi je naprosto bezproblémové, telefon se zkrátka začne chovat jako hotspot, ke kterému se může připojit libovolný notebook, počítač nebo jiný mobilní telefon. Parametry hotspotu se nastavují v samostatné aplikaci Hotspot WiFi. Nechybí přitom ani podpora WPA2 (AES) zabezpečení, správa připojených uživatelů, volba kanálu WiFi a nastavení IP adres. Osobně bych uvítal ještě MAC filtr, ale to je pro přenosný hotspot v telefonu už zbytečný komfort. USB sdílení funguje ve Windows Vista i Windows 7 perfektně. Telefon se připojí, v telefonu si zvolíte USB tethering, Windows automaticky nainstalují ovladače a vše začne fungovat. V tomto ohledu se komfort

Napsal uživatel Martin Zikmund  
Neděle, 12 Prosinec 2010 19:17 -

---

vyrovná s tím, který nabízí Windows Mobile/Windows Phone telefony.

Velice důležitým a pozitivním prvkem zejména při roamingu je snadná možnost úplně (a to tak, že skutečně úplně) vypnout datové přenosy, a to velice snadno z jednoho jediného místa. Navíc se skutečně můžete spolehnout, že při vypnutí nebude telefon stahovat žádná data, což u některých jiných platformech tak úplně neplatí. Velice dobře funguje také vestavěné WiFi, se kterým se bez problémů připojíte vždy a všude a které podporuje širokou plejádu možností šifrování přenosu.

## Navigace

HTC Desire disponuje vestavěným GPS přijímačem, nikoliv však navigační aplikací. Ta je nativně zdarma i s mapami jen v nových chytrých telefonech Nokia vybavených GPS. Velice dobrou zprávou je, že na rozdíl od telefonů Nokia však HTC Desire dokáže zaměřit svoji polohu rychle i bez datových přenosů. Zaměření polohy proběhne zpravidla do 30 sekund, a to i po převozu letadlem na místo několik set kilometrů vzdálené poslední poloze. Za dobu 1,5 měsíce testování se vyskytl jen jediný problém s GPS, kdy GPS neustále ztrácela svoji polohu anebo ji určovala nepřesně, což mohlo být způsobeno nepříznivými klimatickými podmínkami. Abyste mohli vestavěnou GPS využít, je přirozeně důležité mít k dispozici navigační aplikaci. Vestavěné Google Maps ji v ČR mají zakázanou. Navíc Google Maps jsou pouze online mapovou aplikací, která si mapy neustále stahuje z internetu, což není nijak zvlášť vhodnou volbou. Nejlevnější a popravdě velice dobře funkční navigační aplikací v Android Marketu je Navdroid za 4,99 €. K dispozici jsou ale i osvědčené profesionální aplikace známé z jiných platformech nebo ze samostatných zařízení. Jejich cena se však pohybuje v řádu 1500 až 2500 Kč. Navdroid využívá opensource mapy [OpenStreetMap](#), jejichž podrobnost i úplnost pro mě byla velice příjemným překvapením. Mapy nabízejí v ČR čísla popisná i orientační, a to i na hodně malých vesnicích. Obsahují také informace o jednosměrkách. Občas v nich jsou chyby, nicméně pokud na chybu v editačním prostředí OpenStreetMap upozorníte, v další aktualizaci bude opravena (osobně jsem takto i jednu chybu opravil). Mapy si stáhnete do telefonu z internetu ve formě samostatných souborů pro jednotlivé státy nebo oblasti (v SRN například spolkové země). V prostředí Navdroydu si zvolíte, které oblasti si chcete stáhnout a Navdroid vám připraví HTML stránku s odkazy na stažení souborů s mapami. Tu si stáhnete z mobilu do počítače, kliknete na odkazy a je hotovo. Tytéž odkazy Navdroid připraví i v případě, že dojde k aktualizaci map, které máte staženy (přípravu aktualizací musíte provést manuálně). Samotný Navdroid řeší navigaci velice jednoduše. O hlasové instrukce se stará vestavěný hlasový syntetizér, což mimo jiné znamená, že zatím není k dispozici čeština. Pro hlasovou navigaci v češtině musíte koupit 10x až 20x dražší navigační aplikaci. Navdroid nabízí pouze jednoduché navigační funkce pro pěší a automobilovou navigaci. Nabídne vám nejrychlejší a nejkratší trasu. Chybí itinerář, nicméně je možné si vypočtenou trasu projít na mapě anebo si ji odsimulovat. Výpočet trasy probíhá poměrně rychle. Při výpočtu delších tras pro několik zemí nastávají ale problémy, zejména když je potřeba využít trajekt. Vypočtenou trasu nejde upravit a ani nejde zakázat průjezd nějakou oblastí. Průjezd body aplikace neumí. Práce s body zájmu

Napsal uživatel Martin Zikmund  
Neděle, 12 Prosinec 2010 19:17 -

---

(POI) je špatná. V mapách sice jsou, ale často k nim není možné se nechat navigovat. Uspokojivá je jen práce s POI ve vašem okolí. V porovnání s bezplatnou navigací v telefonech Nokia je Navdroyd za bezmála 150 Kč propadák. V porovnání s desetkrát až dvacetkrát dražšími aplikacemi pro Android je poměr cena/výkon u Navdroydu suverénně nejlepší.

### Výdrž

Doslova katastrofální otázkou je u HTC Desire výdrž. Pokud připustíme jen manažerské využití – telefonování, SMS, push e-mail, surfování po webu, občasná navigace, pak telefon vydrží půl až jeden pracovní den (tj. zhruba 6 až 12 hodin). A to vše bez zapnutého WiFi a Bluetooth. To je naprosto katastrofální výsledek. S HTC Desire se zkrátka neobejdete bez nabíječky v kanceláři nebo aspoň autě. Oproti například [Nokii E52](#), která neměla problém vydržet při stejném způsobu využití dva až tři dny je rozdíl fatální. Fatální zejména v tom, že když ráno odcházíte z domova, nemůžete se spolehnout, že telefon vydrží do večera bez nabíjení. V okamžiku úplného odstranění datových přenosů a občasného využití WiFi se však výdrž radikálně prodlužuje a telefon vydrží 1 až 2 dny v závislosti na počtech připojení k WiFi i délce zapnutí displeje, jehož spotřeba je zřejmě poměrně vysoká.

### Podtrženo a sečteno

I přes všechna negativa popsaná výše mi po měsíci a půl používání na HTC Desire doopravdy vadí jen ona směšně malá výdrž akumulátoru. Občas také zamrzí absence vyhledávání v kontaktech podle jména firmy, což považuji u manažerského telefonu za výrazný nedostatek, a také absence hardwarových tlačítek pro příjem/ukončení hovoru. Zbylé zkušenosti jsou naopak velice pozitivní. Vše funguje extrémně rychle, surfování po webu je velmi dobré, push e-mail přímo pro [Google Apps](#) je perfektním bonusem a absence synchronizace úkolů s Exchange se dá překusnout. Jako vůbec nejlepší bych ale na HTC Desire, potažmo Androidu, hodnotil tu možnost snadného přizpůsobení prostřednictvím aplikací z Android Marketu. Teprve Android Market mě přiměl za některé aplikace skutečně platit, byť to byly často částky do 100 Kč (nejdražší byla navigace za 4,99 €). Extrémně spokojený jsem například s aplikací Extended Controls, která umožňuje formou jednoduchých přepínačů dostupných z pohotovostní obrazovky ovládat všechny klíčové funkce telefonu. Z placených aplikací jsem byl také donucen zakoupit aplikaci Agenda Widget, která umí aspoň trochu inteligentně zobrazovat na ploše kalendář. Relativně příjemně překvapila i fyzická odolnost telefonu, který zatím stačil párkrát spadnout ze stolu na dřevěnou podlahu, a nic se mu nestalo. Ono celkově zpracování telefonu je jeho poměrně silnou stránkou. Obal je vyroben z kovové slitiny a ani zadní plastový kryt dojem nekazí a vypadá to, že se v kapse ani nebude příliš odírat. Osobně mi tak HTC Desire s cenou, která se teď u seriálních obchodů pohybuje kolem 8500 Kč bez DPH, nepřijde jako špatná volba pro ty, kteří jsou ochotni akceptovat výlučně dotykové ovládání a absenci hardwarové klávesnice. HTC Desire, potažmo Android, bych však hodnotil jako systém pro „geeky“, pro hráčky, kteří mají čas a chuť si hledat na Android Marketu vhodné aplikace a doplňky a kteří nemají problém s tím, si nevyhovující součásti systému nahradit lepšími (jako třeba u kalkulačky). Lidé, kteří hledají „hotový“ produkt, by se však měli poohlédnout asi spíš

Napsal uživatel Martin Zikmund  
Neděle, 12 Prosince 2010 19:17 -

---

jinde. Lidé, kteří pak často využívají navigaci v mobilu, což jsem i já osobně, pak musí být připraveni na to, že tady se za ní platí. Na druhou stranu satelitní navigace je zde k dispozici bez datových přenosů, což se vyplatí zejména při navigaci v roamingu.

[Joomla SEO powered by JoomSEF](#)